

Şiirli Bahar

– ERHAN TIĞLI · 14 Nisan 2014

BAHAR GELDİ- HOŞ GELDİ, SAFA GELDİ!

Bahar geldi bahar! Ne duruyorsunuz? Bir karşılama töreni hazırlasanız ya! Hani bando mızıkta, hani orkestra? Bahar geldi bahar! Ne bekliyorsunuz delikanlılar, kızlar? Kırlara, doğanın kucağına koşun, düğün dernek yapın, gülüp oynayın.

Bakın ne diyor bir şarkı: “Bahar geldi, gül açıldı/ Ruhuma neşe saçıldı...”

Bahçelere geldi bahar, yeşil halı serdi bahar. Gel artık gel nazlı yâr, gel de kışın, karın, soğukların açtığı yaralarımı sar. Bir başka şarkıda, “Baharın gülleri açtı/ Yine mahzundur bu gönlüm” diyor. Bu kötü duyguya kapılmayın. Önemli olan gönlümüzde bahar olması, bahar yelinin esmesidir. Yüzyılların ötesinden Ali Şir Nevai şöyle sesleniyor bizlere:

“Bahar oldu ve gül meyli kılmadı gönlüm
Açıldı gonca ve lakin açılmadı gönlüm
Yüzün hayali ile valih erdi andak kim
Bahar kelken ü kitkenni bilmedi gönlüm”

(Bahar geldiği halde gönlüm güle yönelmedi, gonca açıldı ama gönlüm açılmadı. Yüzünün hayali beni o kadar hayran etti ki, baharın gelip gittiğini bile bilemedim.)

Ama Baki öyle değil:

“Esti nesim-i nevbahar açıldı güller subh dem
Açsın bizim de gönlümüz sâki medet sun cam-ı Cem”

(İlkbahar yeli esti, sabahleyin güller açıldı. Ey içki dağıtan güzel, imdat, bize içki sun ki gönlümüz açılsın, ferahlasın.)

Bu çağrıya katılmamak elde değil. Şunu da belirtelim ki, burada geçen içki mecaz olarak aşktır. İçki dağıtan güzel de aşk veren sevgilinin yerini tutuyor.

Bir başka şarkı çıkıyor ortaya: “Ömrümüm ilkbaharı, biricik canım benim/ Sevgilim, iki gözüm, ilk heyecanım benim” diye sesleniliyor sevgiliye. Seven sevdiğiyle bir arada değilse baharın tadı olur mu? “Bahar gelmiş neyleyeyim, neyleyeyim baharı yazı, sen olmayınca” diyen âşık haksız değil hani.

Bir zamanlar dillerde gezen bir şarkı vardı:

“Bir ilkbahar sabahı güneşle uyandın mı hiç
Çılgın gibi koşarak kırlara uzandın mı hiç
Bir his doğarak içine, seviyorum sandın mı hiç?”

Şarkının nakarat bölümünde, bunları yapmayanlara, “Öyleyse hiç yaşamamışsın” deniliyor. İşten güçten baharın geldiğini fark edemeyenlere duyurulur!

Bir zamanlar yazdığım “Bahar Vurgunu” şiirimde baharla ilgili duygularımı bakın nasıl dile getirmiştım:

“Bahar vurdu başıma

Girdim yirmi yaşıma
Ballar kattım aşıma
Mutluluk yağdı gökten
Toprağıma taşıma.

Kavak yelleri esti
Gamı kederi kesti
Umutla doldu testi
Aşk çağırdı beni
O ne güzel bir sestti.

O sesle kendimden geçtim
Sanki ab-ı hayat içtim
Her şeyi bıraktım bir yana
Türkü olmayı seçtim.”

Şimdi de bahar sevincimi paylaşmak istiyorum sizlerle:

“Bir canlılık gelir doğaya baharla
Çiçekler gelin olurlar
Düğün yapar arılarla.
Bayramı var kelebeklerin
Ağzı kulaklarındadır
Güllerin, karanfillerin
Katılır bu şenliğe papatyalar da
Yaşamak ne güzel baharda.

Köylü dayı güreş tutar tarlalarla
Yaşamak şiiire dönüşür
Kuşlar öpüşür meyvalarla
Saklambaç oynar böcekler
Toprak hareketlenir karıncalarla
Sarılar yeşiller kaynaşır
Danseder maviler allarla
Uçurtmalar çiçekler gökyüzünü
Rüzgar konuşur dallarla.
Doğanın neşesi bahar
Bahar hayat bulur çocuklarla.

İşte böyle dostlarım!

Ben her bahar yeniden doğarım
Çiçeklerle çiçek olurum
Kuşlarla özgürlüğe uçarım
Sevincimin allı pullu uçurtmasını
Masmavi gökyüzüne salarım.

Ben her ilkbahar yeniden doğarım
Kelebeklerle, arılarla
Çiçekten çiçeğe konarım
Karıncalarla dost olur
Ağustos böcekleriyle
Şarkı söylerim.

Bahar yeli gibi eserim
Gamı kederi keserim
Irmak olur akarım
Otları ağaçları sularım
Yağmurlarla yağar
Doğaya bereket saçarım.
Daha daha daha...
Dahası var mı bunun?
Yaşarım be yaşarım!
Gönlünüz bahar olsun. İçinize güneş dolsun.

Erhan Tıǒlı